

Jan Jaskanis

Osowa, pow. Suwałki

Informator Archeologiczny : badania 5, 143-144

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cych oraz siarna szós /np. pszenicy drobniarnistej, piaskurki, orkisz, jęczmienia, w mniejszych ilościach żyta, także chwasty zbożowe/ i innych roślin uprawnych /np. grochu/. Zmiesziska rzeczowe jak igły metalowe, osadka, szydło, 2 szpile brązowe z główkami szpulkowatymi uzupełniły poprzednio uzyskany materiał /m.in. szpile brązowe różnych form typów bałtyjskich, srebrna szpilkowa grzebykowa, sprząski, ostregi pozwalając na precyzowanie ram chronologicznych. Osada założona jednocześnie z omentaryskiem w fazie C₁ użytkowana była krócej. Górna granica chronologiczna przypada na fazę C₂, podczas gdy omentarysko trwało jeszcze w fazie D.

Uzyskane w Osowej materiały przyniosły cenne rozszerzenie dotychczasowych zasobów źródłowych obrazujących dzieje osadnictwa zachodnio-bałtyjskiego i l. poł. I tys. n.e. na obszarze stanowiącym później, we wczesnym średniowieczu centrum plemienne Jaćwiasty.

OTALĄŻKA, pow. Grójec
Stanowisko 1

Zakład Epoki Metali Instytutu Historii
Kultury Materialnej PAN
w Warszawie

Pracami kierował mgr Witold Bender /autor
sprawozdania/ przy współudziale konsultanta -
geologa dr Bry Stupnickiej. Finansował IHKM
PAN. Szósty sezon badań. Stanowisko torfowe.
Miejsce kultowe-efiarne ? Okres późnorzymski.

W b.r. zgodnie ze zmienionym programem prowadzone wyłącznie wiercenia geologiczne. Wykonano 118 otworów na przestrzeni 4,8 ha. Wierceniami objęte część terasu holocenijskiego rzeki Mogielanki po krańdzie tarasu plejstocenijskiego. Punkty rozmieszczone w ciągach w poprzek doliny rzeki w odstępach głównie co 10 m. Pracowane przy pomocy świda z szpa, wierząc przeciętnie do głębokości 3,5 m. Każdy otwór uzyskał dokumentację opisową i rysunkową oraz niwelację odniesioną do stałego punktu "0". Otrzymane 10 przekrojów poprzecznych doliny. Pobrano próbki z różnych osadów do innych badań m.in. dla określenia składu makrofauny. Wyników ekspertyzy jeszcze nie uzyskano. Nawiązane współpracę z Instytutem Melioracji i Użytków Zielonych w Palenicach, z którego strony wzięte zostały próby dla określenia składu botanicznego torfów. Wyników tych jeszcze brak.

Wstępna ocena wyników wierzeń spowodowała do stwierdzenia, że w rozwoju doliny rzeki rysuje się 5 wyraźniejszych etapów:

I - okres akumulacji osadów zbudowanych z grubziarnistych piasków lub drobnych żwirów;